

Anotace

Tato práce se zabývá nejznámějším dílem Ladislava Klímy, jednoho z nejkontroverznějších českých autorů první poloviny 20. století, Utrpení knížete Sternenhocha, a sice z hlediska Klímova filozofického přístupu k jeho literární tvorbě a životu vůbec.

Vycházeli jsme zároveň z filozofie Friedricha Nietzscheho, jehož některými myšlenkami se nechal Klíma inspirovat. Na příběhu lásky a nenávisti jsme se ve srovnání s divadelním (David Jařab – premiéra v divadle Komedie 2007) a filmovým (Jan Němec – V žáru královské lásky 1990) zpracováním tohoto díla snažili nalézt stopy jeho učení o solipsismu a egodeismu, a to především ve stylu, kompozici a hlavních postavách. Vetší důraz byl kladen na postavu Helgy, jelikož nejvíce reprezentuje Klímovy filozofické názory. Nutně jsme se dotkli otázky vůle, autorit a posmrtného života.

Klíčová slova: F. Nietzsche, lidé vyšší/nížší, solipsismus, egodeismus, ludibrionismus, posmrtný život, halucinace, femme fatale